

родитѣ въ пространната му държава, така и за всичкитѣ други угнетени християнски народи, спечелилъ е всеобща любовъ, признателностъ и уважение отъ цѣлия свѣтъ.

Нашиятъ възлюбленъ народъ дължи свободата си на великодушието на Всеросийския монархъ. Благодаренията, сторени на нашия народъ отъ Велика Русия, тъй тѣсно ни съединяватъ съ великия Руски народъ, щото радостта и щастието на Русия е радостъ и щастие и на нашия народъ.

Като познаваме отъ близо тѣзи високи и благородни чувства на народа си къмъ Царя-Освободителя и къмъ Велика Русия и като ги напълно сподѣляме, ние, убѣдени, че изпълняме желанието на нашия народъ, счетохме за свещенъ дългъ сами да отидемъ въ Русия на поднесемъ на Негово Императорско Величество, по случай на празника, радостнитѣ привѣтствия на народа си и да присъединимъ нашитѣ общи и сърдечни благопожелания съ тѣзи на цѣлия Руски народъ.

За тази цѣль като ще излѣземъ отъ границитѣ на нашето Княжество, ние, съгласно съ 19 ст. отъ Конституцията, назначаваме за нашъ намѣстникъ прѣзъ всичкото врѣме на нашето отсъствие отъ България, Негово Преосвещенство Господина Климента Браницкий, Прѣдседателя на Министерский Свѣтъ.

Всеблагий Богъ да чуе нашитѣ общи молитви и да благослови прѣдприятието ни.

Издадено въ гр. Руссе на 25 януарий 1880 год.

Александъръ“.